

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om opsparingspræmiering.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 91) findes i tidenden sp. 3394).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 90 stemmer mod 66; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s regnskab for regnskabsåret 1966-67.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XII) findes i tidenden sp. 3229).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 157 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet finansministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1967-31. marts 1968.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 111) findes i tidenden sp. 2779, finansudvalgets betænkning i tillæg D: sp. 2685).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lysholt Hansen: Ved tredje behandling af finanslovsforslaget stemte socialdemokratiet hverken for eller imod den bevilling på 177 mill. kr., som regeringen havde besluttet at yde til landbruget som erstatning for tab ved devalueringen. Straks ved devalueringen erklærede vi, at landbruget måtte have en erstatning for devalueringstab. Vor afstemning ved finanslovbehandlingen var altså ikke udtryk for manglende vilje til at yde landbruget erstatning, men skyldtes alene, at vi ikke følte os trygge ved den beregning af devalueringstab, som førte til regeringens forslag om de 177 mill. kr. på årsbasis. Vi ønskede derfor, at regeringen pr. 1. juli i år, hvor man efter vor opfattelse ville have et sikrere grundlag for beregningen af devalueringstab, skulle tage beregningsgrundlaget op til endelig bedømmelse og først da fastsætte størrelsen af dette tab. Havde regeringen imødekommet dette rimelige krav, ville vi have stemt for bevillingen, så udbetalingerne indtil da ville være betragtet som a conto-udbetalinger.

Når jeg siger, at det var et rimeligt krav, vi stillede, skyldes det, at der var en så betydelig forskel mellem det devalueringstab, man fra administrationens side var nået til, og det beløb, landbruget havde regnet sig frem til. Regeringen afviste imidlertid vort ønske og fastsatte altså et erstatningsbeløb, der lå langt over, hvad man i regeringens egen administration var nået frem til. Landbrugets tab fra devalueringdagen frem til 1. april i år er herefter blevet sat til 64.673.000 kr. ud fra det beregningsgrundlag, som vi altså føler os utrygge ved. Da vi ikke mener, man kan anvende borgernes penge efter lurenkig-princippet, har vi i finansudvalget forsøgt at få landbrugsministeren til blot skønmæssigt at gøre op, hvorledes de beregninger, der førte frem til et devalueringstab på 177 mill. kr., har holdt stik i det forløbne halve år siden devalueringen.

Desværre er det ikke lykkedes at få landbrugsministeren ud af busken, idet han har henholdt sig til, at der må være usikkerhed